LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO

2026-11-06 Nr. 429-483
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėjas) ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka[1]

Ginčas kilo dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką už dalį automobilio apgadinimų. Nustatyta, kad vieni apgadinimai atsirado dar iki sudarant draudimo sutartį, o kiti sietini su ankstesnio remonto trūkumais, todėl ginčui aktualus draudiko sprendimas laikytinas pagrįstu, o pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

Draudikas ir pareiškėjas sudarė savanorišką Transporto priemonių draudimo (kasko) sutartį Nr. *(duomenys neskelbtini)*, kuria draudiko parengtų Transporto priemonių draudimo taisyklių Nr. 021[2] (toliau – Taisyklės) pagrindu nuo 2025 m. rugpjūčio 21 d. iki 2026 m. rugpjūčio 20 d. buvo apdrausti pareiškėjo turtiniai interesai, susiję su automobiliu *Ford Fusion* (valst. Nr. *(duomenys neskelbtini)*) (toliau – Kasko sutartis).

2026 m. kovo 15 d. pareiškėjas informavo draudiką, kad transporto priemonę rado apgadintą: ant bagažinės yra gilus juodas įbrėžimas, o ant vairuotojo durų – šviesus apgadinimas. Pareiškėjas taip pat pateikė draudikui sugadinimų nuotraukas (žala Nr. 4928714).

2026 m. kovo 16 d. draudikas informavo pareiškėją, kad pirmiau nurodytu pranešimu užregistruoti įvykiai tarpusavyje nesusiję, todėl reikėtų registruoti papildomą žalą. Pareiškėjas užregistravo papildomą žalą (Nr. 4930691).

2026 m. kovo 24 d. pareiškėjas savitarnos portale užregistravo dar tris žalas (Nr. 4943933, 4943943 ir 4943950) nurodydamas, kad transporto priemonė rasta apgadinta, kitas asmuo piktavališkai apgadino transporto priemonę. Atitinkamai buvo užregistruotos skirtingos žalos dėl priekinio kairės pusės sparno, priekinio buferio ir dešinės pusės sparno apgadinimų. Pareiškėjas draudikui taip pat pateikė automobilio sugadinimų nuotraukas.

Pareiškėjas dėl registruotų žalų pasirinko automobilio remontą UAB „Remlyga“ automobilių servise, šis parengė remonto darbų sąmatą ir pateikė ją draudikui derinti, tačiau draudikas nurodė remonto servisui, kad priekinis kairės pusės sparnas ir priekinės kairės pusės durys yra sugadinti dėl anksčiau atlikto nekokybiško remonto ir už jų remontą nebus atlyginama, taip pat nurodė pašalinti iš sąmatos išorinio dažymo darbus ir paaiškino, kad su galinio (bagažinės) dangčio ir priekinio buferio remonto pozicijomis sutinka. Apie draudiko poziciją buvo informuotas ir pareiškėjas.

2026 m. balandžio 1 d. pareiškėjas kreipėsi į draudiką ir nurodė, kad nesutinka su sprendimu nemokėti draudimo išmokų už žalas Nr. 4928714, 4943933 ir 4943950. Pareiškėjas teigė, kad pažeidimai yra akivaizdžiai mechaninio pobūdžio, atsiradę dėl išorinio poveikio ir turėtų būti laikomi draudžiamaisiais įvykiais. Lako pažeidimai, pasak pareiškėjo, nėra savarankiški ir negali būti vertinami kaip natūralus nusidėvėjimas, o sugadinimai, padaryti smailiu daiktu, turi

[1] Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.
[2] 2024 m. kovo 5 d. redakcija, galioja nuo 2024 m. balandžio 4 d.

būti kvalifikuojami kaip trečiųjų asmenų piktavališka veikla, kuri pagal Taisykles taip pat priskirtina draudžiamiesiems įvykiams.

2026 m. balandžio 10 d. draudiko žalų ekspertas apžiūrėjo automobilį UAB „Remlyga" automobilių serviso teritorijoje, nuotraukose užfiksavo automobilio apgadinimus ir pateikė nustatytų apgadinimų vertinimą.

2026 m. balandžio 15 d., atsakydamas į pareiškėjo 2026 m. balandžio 1 d. kreipimąsi (pretenziją), draudikas nurodė, kad po automobilio apžiūros buvo nustatyta, jog priekinio buferio ir galinio bagažinės dangčio sugadinimai buvo padaryti dar prieš sudarant draudimo sutartį ir yra matomi pateiktose nuotraukose prieš sudarant draudimo sutartį. Taip pat draudikas nurodė, kad ant kėbulo buvo fiksuoti daugybiniai lako dažų sluoksnio pažeidimai – lakas atsisluoksniavęs, perimetro ribose trupa ir labiausiai tikėtina tokio trupėjimo priežastis – anksčiau nekokybiškai atliktas remontas. Be to, lako dažų dangos atsilupimas jau buvo fiksuotas ir po ankstesnio (2025 m. vasario 28 d.) įvykio pateiktose nuotraukose. Apibendrindamas draudikas nurodė, kad apžiūros metu ant automobilio priekinio dešinės pusės sparno fiksuotas mechaninis pažeidimas laikomas draudžiamuoju įvykiu, tačiau už priekinio buferio, galinio dangčio, priekinio kairės pusės sparno ir priekinių kairės pusės durų pažeidimus draudimo išmoka nebus mokama.

Pareiškėjas su draudiko atsakymu nesutiko ir 2026 m. balandžio 15 d. pretenzijoje išdėstė tokio nesutikimo motyvus bei prašė pripažinti visus pažeidimus, kuriuos jis laikė mechaninio pobūdžio, draudžiamaisiais įvykiais.

2026 m. balandžio 20 d. atsakymu draudikas informavo pareiškėją, kad sprendimas yra galutinis ir nebus keičiamas. Draudikas pakartojo, kad apgadinimai, kuriuos pareiškėjas prašo pripažinti draudžiamaisiais įvykiais, neturi mechaninio poveikio požymių (tokio kaip smūgis, įlenkimas ar aiški deformacija), o paties pareiškėjo dar prieš sudarant Kasko sutartį pateiktose nuotraukose jau buvo fiksuoti tiek lako dangos defektai, tiek kiti išoriniai pažeidimai, todėl dalis analogiškų pažeidimų egzistavo iki šio įvykio.

Su šiuo draudiko atsakymu pareiškėjas taip pat nesutiko, todėl 2026 m. balandžio 22 d. kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti su draudiku kilusį ginčą, jo pagrindu buvo pradėta neteisminė ginčo sprendimo procedūra.

Papildomai pažymėtina, kad tą pačią dieną pareiškėjas pateikė draudikui papildomų automobilio nuotraukų ir nurodė, kad jose aiškiai matomi mechaninio poveikio požymiai.

2026 m. gegužės 12 d., įvertinęs papildomas nuotraukas, draudikas priėmė sprendimą kairės pusės sparno sugadinimą taip pat pripažinti draudžiamuoju įvykiu, tačiau informavo pareiškėją, kad draudimo išmokai už šį sugadinimą bus taikoma atskira papildoma išskaita, nes sugadintos dvi skirtingų automobilių pusių detalės ir sugadinimai neturi tęstinumo (todėl laikytini atskirais įvykiais).

2026 m. gegužės 20 d. draudikas telefonu susisiekė su pareiškėju dėl ginčui aktualių žalų. Pokalbio metu pareiškėjas nurodė sutinkantis tik su draudiko sprendimu dėl galinės bagažinės, tačiau kitus apgadinimus laiko mechaniniais ir su sprendimais nesutinka, todėl lauks Lietuvos banko išvadų.

Ginčo reikalavimai

Pripažinti visus deklaruotus pažeidimus draudžiamaisiais įvykiais ir užtikrinti automobilio remonto automobilių servise išlaidų atlyginimą (išmokėti draudimo išmoką).

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas nurodė, kad po draudžiamojo įvykio draudikui nurodė kelis transporto priemonės pažeidimus, tačiau draudikas pripažino tik vieną iš jų[3], o už kitus atsisakė mokėti draudimo išmoką, motyvuodamas tuo, kad nenustatyta mechaninio poveikio požymių, o pažeidimai yra susiję su ankstesniu nekokybišku dažymu. Pareiškėjas su tokiu sprendimu nesutinka ir teigia, kad pateiktose nuotraukose matomi mechaninio poveikio požymiai, kuriuos patvirtino ir transporto priemonę apžiūrėję serviso specialistai. Pareiškėjo teigimu, draudikas nepateikė objektyvių įrodymų, pagrindžiančių atsisakymą mokėti draudimo išmoką. Pareiškėjas taip pat pažymi, kad mechaninio poveikio sukelti pažeidimai ir ankstesnio nekokybiško dažymo defektai yra skirtingo pobūdžio, todėl ankstesnių dažymo defektų buvimas savaime nepaneigia

[3] Pažymėtina, kad ginčo nagrinėjimo metu draudikas pripažino draudžiamuoju įvykiu ne tik dešinės pusės sparno, bet ir kairės pusės sparno apgadinimus.

mechaninių pažeidimų atsiradimo galimybės.

Draudikas laikosi pozicijos, kad dalis pareiškėjo deklaruotų transporto priemonės pažeidimų nelaikytini draudžiamųjų įvykių padariniais, nes dalis jų egzistavo dar iki sudarant draudimo sutartį, o kiti yra susiję su nekokybiškai atliktu ankstesniu remontu. Draudiko teigimu, šias aplinkybes patvirtina transporto priemonės nuotraukos, ankstesnių apgadinimų duomenys ir dviejų draudiko ekspertų vertinimas. Draudiko vertinimu, vien mechaninio poveikio požymių buvimas nepatvirtina pažeidimų sąsajos su deklaruotais įvykiais, o pagal draudimo sutarties sąlygas atlyginama tik už tiesiogiai dėl draudžiamojo įvykio atsiradusius sugadinimus. Draudikas taip pat pažymi, kad abiejų priekinių sparnų pažeidimus pripažino draudžiamųjų įvykių padariniais ir sutinka atlyginti jų šalinimo išlaidas. Atsižvelgdamas į tai, draudikas prašo pareiškėjo reikalavimą atmesti.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42^1 straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko priežiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Siekiant išspręsti tarp pareiškėjo ir draudiko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ***ar draudikas pagrįstai atsisakė pripažinti dalį pareiškėjo deklaruotų transporto priemonės pažeidimų draudžiamųjų įvykių padariniais ir atlyginti jų šalinimo išlaidas.***

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja įstatymams. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalis).

Šalių sudaryta Kasko sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalimi, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas. Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose[4]. Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų ir nedraudžiamųjų įvykių sąrašai ir kitos draudimo sutarties sąlygos. Šių sąlygų visuma nustato draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį ir leidžia spręsti apie draudiko prisiimtos draudimo rizikos laipsnį.[5][6]

Draudžiamasis įvykis – draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Teisine prasme draudžiamasis įvykis yra juridinis

[4] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. gegužės 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2015.
[5] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.
[6] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.

faktas, t. y. realaus gyvenimo reiškinys, su kuriuo įstatymas sieja teisinius padarinius, konkrečiai draudiko pareigą išmokėti draudimo išmoką[7]. Įstatyme ir konkrečiose draudimo rūšies taisyklėse nustatytos išimtys, kai draudėjo patirta žala visiškai ar iš dalies nekompensuojama, todėl, draudėjui kreipusis dėl draudimo išmokos išmokėjimo, draudikas turi teisę jos visiškai arba iš dalies nemokėti. Tokią teisę draudikas turi nedraudžiamojo įvykio atveju[8]. Nedraudžiamasis įvykis – draudžiamojo įvykio požymius turintis įvykis, tačiau taip pat atitinkantis įstatyme ar draudimo sutartyje apibrėžtus papildomus požymius, kuriems esant draudikas atleidžiamas nuo prievolės mokėti draudimo išmoką[9]. Nedraudžiamieji įvykiai pašalina draudiko pareigą mokėti draudimo išmoką *ab initio* (lot. nuo pradžių)[10].

Šalių sudarytai Kasko sutarčiai taikytinų Taisyklių 18 punkte nustatyta, kad draudžiamasis įvykis yra apdraustos transporto priemonės sugadinimas, sunaikinimas ar praradimas dėl bet kokių atsitikimų, staiga ir netikėtai kilusių dėl eismo įvykio, ugnies, gamtos jėgų, kitų asmenų piktavališkos veiklos, vagystės ar bet kokių kitų įvykių, išskyrus Taisyklėse nurodytus nedraudžiamuosius įvykius. Taisyklių 18.1–18.6 papunkčiuose pateiktas detalizuotas draudžiamųjų rizikų sąrašas.

Pažymėtina, kad, įvykus draudžiamajam įvykiui, draudimo išmoka apskaičiuojama Taisyklėse nustatyta tvarka, atsižvelgiant į dėl draudžiamojo įvykio patirtų nuostolių dydį (Taisyklių 69, 70 punktai ir 85.1 papunktis). Pagal Taisyklių 74 punktą, apskaičiuojant nuostolio dydį, atsižvelgiama tik į per įvykį tiesiogiai padarytus matomus sugadinimus, turinčius tiesioginį ryšį su įvykio priežastimi.

Taisyklių 21 ir 22 punktuose yra įtvirtinti atvejai, kai draudimo išmoka nemokama. Pavyzdžiui, pagal Taisyklių 21.18 papunktį, nedraudžiamuoju laikomas įvykis, jeigu draudimo sutartis buvo sudaryta po jo, o pagal Taisyklių 22.1 papunktį, neatlyginami nuostoliai, atsiradę dėl gamyklinio ar nekokybiškai atlikto remonto broko ištaisymo (pavyzdžiui, dažų dangos savaiminio atsilupimo, netinkamai įstatytų, įklijuotų ar pritvirtintų detalių ir pan.).

Iš bylos duomenų matyti, kad pareiškėjas pageidauja draudimo išmokos už įvairių automobilio dalių, esančių skirtingose vietose, apgadinimus: bagažinės dangčio (žala Nr. 4930691), priekinių kairės pusės durelių (žala Nr. 4928714), priekinio kairės pusės sparno (žala Nr. 4943933), priekinio buferio (žala Nr. 4943943), priekinio dešiniojo sparno (žala Nr. 4943950). Ginčo nagrinėjimo metu draudikas yra priėmęs sprendimus įvykius žalos bylose Nr. 4943950 ir Nr. 4943933 pripažinti draudžiamaisiais, taigi ginčo dėl šių žalų atlyginimo nebėra. Pareiškėjas pokalbio su draudiku, kurio įrašas yra pateiktas Lietuvos bankui, metu taip pat nurodė sutinkantis su draudiko sprendimu nemokėti draudimo išmokos dėl žalos Nr. 4930691, taigi laikytina, kad ginčo dėl žalos bagažinės dangčiui taip pat nėra. Tačiau šalys nesutaria dėl priekinio buferio ir priekinių kairės pusės durelių žalų vertinimo.

Siekdamas išspręsti šalių nesutarimą, Lietuvos bankas vertino ginčo šalių pateiktus paaiškinimus, automobilio nuotraukas, pareiškėjo pateiktas sudarant Kasko sutartį, bei nuotraukas, pateiktas registruojant įvykius ir padarytas automobilio apžiūros metu, taip pat draudiko žalų tyrimo eksperto pateiktą 2026 m. liepos 14 d. ekspertinę pažymą Nr. 4930691 ir kitą ginčui išspręsti reikšmingą informaciją.

Iš byloje pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėjo automobilis 2021 m. buvo parduodamas aukcione JAV ir pardavimo metu buvo po eismo įvykio: turėjo didelių priekinės dalies, ypač dešiniojo priekinio kampo, apgadinimų. Vėliau automobilis buvo suremontuotas, tikėtina, pakeičiant dalį kėbulo detalių ir jas perdažant. Iš byloje esančių nuotraukų ir draudiko ekspertų paaiškinimų taip pat matyti, kad automobilio dažų danga turi įvairaus pobūdžio pažeidimų, tarp jų – atsisluoksniavimo, trūkinėjimo ir trupėjimo požymių. Šios aplinkybės leidžia daryti pagrįstą prielaidą, jog dalis fiksuotų įvairaus pobūdžio dažų dangos pažeidimų galėjo atsirasti ne tik dėl mechaninio išorinio poveikio, bet ir dėl ankstesnio nekokybiškai atlikto remonto. Papildomai pažymėtina, kad dėl nepakankamo dažų dangos sukibimo su pagrindu gali sumažėti jos atsparumas aplinkos veiksniams, įskaitant išorinį poveikį, todėl net ir palyginti nedidelis išorinis poveikis gali lemti didesnio masto dažų dangos pažeidimus.

Šias prielaidas taip pat pagrindžia transporto priemonę tiesiogiai apžiūrėjusio draudiko eksperto paaiškinimai, kad automobilio kėbulo dažų dangoje yra daug įvairaus pobūdžio

[7] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.
[8] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. vasario 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3- 32/2009.
[9] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. lapkričio 23 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-426-684/2017.
[10] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. gegužės 18 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-283-695/2016.

pažeidimų, įskaitant „nuskobimus“, lako atsisluoksniavimą, trūkinėjimą ir trupėjimą. Eksperto vertinimu, šie požymiai rodo nepakankamą lako sukibimą su pagrindu (adheziją), o jo trupėjimas yra nekokybiškai atlikto ankstesnio remonto (dažymo) pasekmė. Šios aplinkybės reikšmingos nustatant ginčijamų pažeidimų atsiradimo priežastis, todėl jos vertintinos kartu su kitais byloje surinktais įrodymais.

Lietuvos banko vertinimu, palyginus automobilio nuotraukas, paties pareiškėjo pateiktas draudikui sudarant Kasko sutartį, su nuotraukomis, kurias pareiškėjas pateikė deklaruodamas įvykius ir prašydamas pripažinti juos draudžiamaisiais, aiškiai matyti, kad priekinio buferio apgadinimai buvo fiksuoti dar prieš sudarant Kasko sutartį ir nėra naujo draudžiamojo įvykio pasekmė. Kaip minėta, pagal Taisyklių 21.18 papunktį, nedraudžiamuoju laikomas įvykis, jeigu draudimo sutartis buvo sudaryta po jo, todėl draudikas pagrįstai atsisakė mokėti draudimo išmoką už fiksuotus priekinio buferio apgadinimus (žalos Nr. 4943943).

Vertinant kitą ginčijamą žalą, susijusią su automobilio priekinių kairės pusės durelių briaunos dažų dangos pažeidimu, pažymėtina, kad draudiko ekspertas, tiesiogiai apžiūrėjęs transporto priemonę, nustatė dažų dangos atsisluoksniavimo, trūkinėjimo ir trupėjimo požymių ir juos susiejo su nepakankamu dažų dangos sukibimu su pagrindu dėl nekokybiškai atlikto ankstesnio remonto. Kaip minėta pirmiau, dėl nepakankamo sukibimo su pagrindu dažų danga gali lengviau atsisluoksniuoti, trūkinėti ar trupėti, sumažėti jos atsparumas. Taigi vien pažeidimo forma ar jo mastas savaime nepatvirtina, kad ginčijamas pažeidimas yra pareiškėjo deklaruoto įvykio padarinys.

Nors pareiškėjas teigia, kad ginčijamas pažeidimas atsirado dėl išorinio mechaninio poveikio, ir iš pateiktos nuotraukos tokios galimybės visiškai atmesti negalima, vien pareiškėjo paaiškinimų ir pateiktų nuotraukų, nesant kitų objektyvių duomenų, nepakanka draudiko eksperto išvadoms paneigti. Ginčijamų apgadinimų šalinimo darbų įtraukimas į serviso remonto sąmatą taip pat savaime nepatvirtina, kad serviso specialistai vertino šių apgadinimų atsiradimo priežastis ir nustatė jų mechaninę kilmę. Tokį vertinimą patvirtinančių duomenų byloje nepateikta. Be to, eksperto nustatyti požymiai dera su kitais byloje esančiais duomenimis apie ankstesnį automobilio remontą ir įvairaus pobūdžio dažų dangos pažeidimus. Atsižvelgdamas į byloje surinktų įrodymų visumą, Lietuvos bankas neturi pagrindo laikyti nepagrįsta draudiko išvados, kad ginčijamas durelių briaunos pažeidimas yra ankstesnio nekokybiškai atlikto remonto, o ne draudžiamojo įvykio pasekmė. Atitinkamai sprendimas nemokėti draudimo išmokos dėl šių apgadinimų (žala Nr. 4928714) Taisyklių 22.1 papunkčio pagrindu taip pat laikytinas pagrįstu.

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, konstatuotina, kad pripažinti visus pareiškėjo nurodytus apgadinimus atsiradusiais dėl draudžiamųjų įvykių ir išmokėti visų jų remontą atlyginančią draudimo išmoką nėra pagrindo. Kita vertus, už apgadinimus, kuriuos draudikas pripažino draudžiamųjų įvykių padariniais, draudimo išmoka turi būti išmokama Taisyklėse nustatyta tvarka, atsižvelgiant į tai, ar bus atliekamas faktinis automobilio remontas, ar vis dėlto prašoma draudimo išmokos pinigais.

Kartu pažymėtina, kad, pareiškėjui pateikus papildomų objektyvių duomenų, pavyzdžiui, nepriklausomų specialistų išvadų ar kitų įrodymų, pagrindžiančių, kad ginčijamas automobilio durelių briaunos pažeidimas atsirado dėl išorinio mechaninio poveikio, draudikui kiltų pareiga šiuos duomenis įvertinti kartu su kitais byloje surinktais įrodymais ir, esant pagrindui, persvarstyti priimtą sprendimą.

Išvada

Nustačius, kad draudikas pagrįstai atsisakė mokėti draudimo išmoką už ginčijamus automobilio apgadinimus, pareiškėjo reikalavimas atmetamas kaip nepagrįstas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį[11].

[11] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo" 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis